

1. Sammendrag

Dette dokumentet skal gi en oversikt over praktisk bruk av GLN i forbindelse med elektronisk forretningsdrift.

2. Definisjon

Global Location Number (GLN) er et globalt nummersystem for identifikasjon av juridiske enheter og fysiske lokasjoner. Eksempel på fysiske lokasjoner er lager, hentested og leveringsadresse. GLN er et 13-sifret nummer som inneholder landprefiks, serienummer og kontrollsiffer.

3. Praktisk bruk

3.1 Utbredelse av GLN i Norge

GLN er i aktiv bruk både innen varehandel og i offentlig sektor. I varehandelen brukes GLN til å identifisere alle leddene i verdikjeden som produsenter, leverandører, distribusjonslagre, kjedekontorer og butikker. GLN er i aktiv bruk i en rekke bransjer som dagligvarer, KBS (kiosk, bensin, servicehandel), HoReCa (hotell, restaurant, catering), storhusholdning, bygg, møbel, sport, tekstil/bekledning, bøker. Innen offentlig sektor er GLN tatt i bruk innen kommuner, fylkeskommuner, høyskoler/universiteter, helse og forsvaret.

En del databaser bruker GLN som nøkkelidentifikasjon for aktører.

EPD basen	http://www.tradesolution.no/epd_basen/
EPD sport	http://www.tradesolution.no/epd_sport/
Kjederegistrene	http://www.tradesolution.no/kjederegistrene/
Salgsdata	http://www.tradesolution.no/salgsdata/
eHandel	http://www.ehandel.no/
Bibsys	http://www.bibsys.no/
Millum	http://www.millum.no/
Norsk Resirk	http://www.resirk.no/
Norsk Lastbærer Pool	http://nlpool.no/

3.2 Bruk av GLN i elektronisk forretningsdrift

GLN benyttes fortrinnsvis i forbindelse med elektronisk forretningsdrift. I elektroniske handelsmeldinger benyttes GLN for å identifisere de ulike aktørene og deres roller som avsender, mottaker, kjøper, selger, bestiller, fakturamottaker, leveringssted etc. GLN er også i aktiv bruk på en rekke andre områder som for eksempel elektroniske innkjøpsportaler, bonus- og avregningssystemer og sporbarhet.

Global Location Number (GLN)

Praktisk bruk i elektronisk forretningsdrift

Versjon 1.0, 19.04.2009

I GS1 Norway's meldingsstandarder stilles det krav bruk av GLN som identifikasjon av aktører. Tabellen under gir en oversikt over de ulike roller hvor GLN benyttes som identifikasjon av aktørene.

Rolle	Edifact	XML	
Kjøper	BY	Buyer	Part (selskap) som varer skal selges til.
Selger	SU	Supplier	Part (selskap) som produserer eller på annen måte eier varer og gjør dem tilgjengelig ved handel. Denne parten oppfattes som <u>leverandøren</u> av varene.
Varemottaker	DP	DeliveryParty	Part (selskap) som varer skal leveres til. (Part (selskap) varen stilles til disposisjon for.)
Sluttkunde	UD	UltimateCustomer	Sluttelig mottaker av varer. I handel mellom grossist og leverandør benyttes denne for å angi endelig mottaker av varene når disse går via samlastingsterminal og leverandør pakker og merker varene. Ved cross docking merkes varene med denne parten.
Fakturamottaker	IV	Invoicee	Part (selskap) som faktura skal sendes til.
Bestiller	OB	orderedBy	Part (selskap) som utsteder bestillingen. Benyttes når bestilling foretas på vegne av en annen part. F.eks. kan et kjede HK bestille på vegne av butikk.
Transportør	CA	Carrier	Part (selskap) som besørger transport av varer mellom to navngitte steder.
Avsender	SF	ShippedFrom	Identifikasjon av part hvorfra varer vil bli eller er utlevert. (Hentested ved EXW)
Factoringselskap	DL	Factoring	Identifikasjon av leverandørens factoringselskap
Byers Agent	AB		Identifikasjon av part som har tatt opp ordren (industriordre)

3.3 Forretningsprosessene knyttet til elektronisk forretningsdrift

3.3.1 Synkronisering av grunndata

Bedrifter som er involvert i elektronisk forretningsdrift i en eller annen form med andre bedrifter, må før de vanlige forretningsprosessene (som for eksempel ordre og faktura) kan starte ha utvekslet og oppnådd en felles forståelse av de viktigste grunndataene. De viktigste grunndataene er aktør- og produktinformasjon.

a) Aktørinformasjon

GLN benyttes for å identifisere de ulike aktørene og deres roller. Alle aktive GLN er registrert i GLN-basen. GLN-basen er fritt tilgjengelig via internett på www.gs1.no/gln (se Finn GLN). Det er også mulig å abonnere på tilsvarende tilgang til GLN-basen vha en webservice.

På www.gs1.no/gln er det også mulig å søke om tildeling, og vedlikehold av GLN (se Søknad om GLN).

b) Produktinformasjon

I dagligvarebransjen utveksles produktinformasjonene mellom dagligvareleverandørene og dagligvarekjedene via EPD-basen. For samtlige produkter som registreres i EPD-basen, må innmelderen oppgi EierGLN og GLN for hentested.

EierGLN

EierGLN-et er GLN-et for den bedriften som har ansvaret for produktet i EPD-basen. Vanligvis er det leverandøren av produktet og man oppgir da sitt EierGLN dvs. det GLN-et som referer til bedriften som juridisk enhet. Men i en del tilfeller kan bedriften ha flere abonnementer i EPD-basen for eksempel dagligvare og storhusholdning og da oppgir man ulike EierGLN for hvert av de 2 abonnementene.

GLN for hentested

For hvert produkt må leverandøren også oppgi GLN for hentestedet. Hentested peker på den adressen hvor kjedene kan hente produktet, som oftest leverandørens lager. Leverandøren kan bare oppgi ett hentested pr. produkt. GLN for hentested og EierGLN kan være det samme GLN-et.

3.3.2 Ordre/bestilling, ordrebekreftelse, pakkseddel og faktura

I en bestilling skal kjøper (BY) og selger (SU) identifiseres med GLN. Med dette menes kjøper og selger som ansvarlige juridiske handelspartnere. Her vil GLN-et peke mot den juridiske enheten og vil da som hovedregel være EierGLN for kjøper og selger. Legg merke til at identifikasjon av kjøper (BY) og selger (SU) ikke kan endres i de øvrige meldingene.

I en bestilling skal man i tillegg oppgi hvor varen skal hentes (SF) eller leveres (DP). Ved cross-docking skal man også angi adressen til endelig sluttkunde (UD). Man skal angi fakturamottaker (IV) dersom denne avviker fra kjøper. I en bestilling kan også bestiller (AB) og transportør (CA) angis. Ved såkalte industriordre oppgis parten som har tatt opp ordren.

3.3.3 Rapportering av salgsdata til Tradesolution

Ved rapportering av salgsdata fra dagligvarekjedene til Tradesolution, benyttes GLN for å identifisere partene i hver enkelt transaksjon. Her angis utfakturert antall og beløp fra grossist til butikk. Grossist identifiseres med GLN for juridisk enhet som selger (SU) og butikk identifiseres med GLN for juridisk enhet som kjøper (BY).

3.4 Strukturering av bedriftens GLN

EierGLN (mor)

Alle bedrifter som benytter GLN, må først få tildelt et såkalt EierGLN. EierGLN-et er et vanlig GLN, men er vanligvis det GLN-et som referer til bedriften som en juridisk enhet. Dersom bedriften trenger flere enn dette GLN-et vil alle nye GLN knyttes til EierGLN-et. EierGLN-et er den enheten som står som ansvarlig for vedlikehold av GLN samt blir fakturert for den årlige avgiften på GLN.

Flere GLN (barn)

Dersom man trenger flere GLN enn det ene EierGLN-et, kan man få tildelt så mange GLN som det er behov for. Eksempler kan være avdelinger, lagre, fakturamottakere etc. Disse GLN-ene opptrer da som barn. I noen tilfeller er det bedrifter som oppretter GLN på vegne av andre bedrifter som for eksempel kunder

3.5 Vedlikehold av GLN

GLN-basen skal til enhver tid inneholde oppdatert informasjon om hvert enkelt GLN. Det er derfor viktig at alle bedrifter som har registrert ett eller flere GLN i GLN-basen sørger for at informasjon vedlikeholdes.

På www.gs1.no/gln er det mulig å søke om tildeling av nye GLN, og vedlikehold av eksisterende GLN (se Søknad om GLN).

Regelverket for når man skal beholde et GLN og når man må søke om et nytt GLN er beskrevet i GLN Guiden. Hovedregelen er at man ved nytt organisasjonsnummer også må søke om et nytt EierGLN. Men alle tilhørende GLN (barn) videreføres. Endring av øvrige informasjoner som lokasjonens navn, adresse, postnr/sted og telefon foretas for det eksisterende GLN-et.